

РЕШЕНИЕ

№ 6494

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6807** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, срещу Решение № 2152/09.05.2023 година, постановено по НАХД № 2336/2023 година на Районен съд – София, с което е изменено Наказателно постановление № 38-87/12.10.2022 година на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд е изложил противоречиви мотиви. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че нарушителят е осъществил състава на нарушението по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, като не е съобразил, че в рамките на една година са извършени пет и повече нарушения от същия вид. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че за да е налице квалифициращият признак системно извършване е необходимо наказателните постановления, с които нарушенията са наказани, да са влезли в сила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да постанови ново, с

което да потвърди наказателно постановление

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Тибериус Голд Енд Ексчейдж“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

След преценка на процесуалната допустимост и основателност на жалбата, извършена в рамките на касационната проверка по чл. 218 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, съдът намира следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Тибериус Голд Енд Ексчейдж“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № 38-87/12.10.2022 година на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ - С., с което е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 116, ал. 3, т. 3, вр. чл. 76, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари затова, че за периода 01.10.2021 – 15.10.2021 година дружеството не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ в Държавна агенция „Национална сигурност“ – С., че на 09.09.2021 година е продало на „ФКБ Стринг“ ООД 51 000 евро на стойност 99 603 лева.

С Решение № 2152/09.05.2023 година, постановено по НАХД № 2336/2023 година, състав на Районен съд – София е изменил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 09.09.2021 година „Тибериус Голд Енд Ексчейдж“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] е продало на „ФКБ Стринг“ ООД 51 000 евро на стойност 99 603 лева. Приел е, че в срока по чл. 54, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари, до 15-то число на следващия месец, не е уведомило дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното плащане в брой на стойност над 30 000 лева. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на административнонаказателнопроцесуалните правила. Приел е, че деянието не е извършено при условията на системност, тъй като описаните в наказателното постановление други случаи на извършване на нарушение от същия вид не са установени с влезли в сила наказателни постановления. Съдът е квалифицирал нарушението по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и е намалил размера на наложената имуществена санкция на 5 000 лева.

Настоящият състав намира, че въззивният съд не е допуснал съществени процесуални нарушения. Решението е мотивирано при липсата на неясни или противоречиви изводи.

Правилни са изводите на въззивния съд, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган – Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, арг. чл. 123, ал. 1, пр. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Правилен е извода на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение е издаден от лицата по чл. 123, ал. 1, пр. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и съдържа реквизитите по чл. 42, ал. 1, т.т. 1-10 от ЗАНН. Наказателното постановление също съдържа реквизитите по чл. 57, ал. т.т. 1-13 от ЗАНН.

Легално определение на понятието „системно нарушение“ е дадено в § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за мерките срещу изпирането на пари. „Системно нарушение“ е налице, когато са извършени 5 или повече административни нарушения на този закон или на правилника за прилагането му от същия вид в рамките на една година.

В теорията системно извършване на нарушения е налице, когато всяко от деянията осъществява признаците на административно нарушение и може да бъде наказано, като извършването на множеството еднородни деяния, взети заедно, водят до повишаване на обществената опасност на всяко отделно деяние.

Системното извършване на нарушения е форма на усложнената правонарушителна дейност и следва да се отличава от нарушенията на системно извършване. Нарушението на системно извършване се характеризира с това, че всяко отделно деяние не е наказуемо. Необходимо е три или повече пъти извършване на деяния, еднородни по своя характер, като наказуемо е общото им извършване.

В конкретния случай дружеството е наказано за системно извършване на нарушението по чл. 116, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 76, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, вр. чл. 54, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Системното извършване на нарушения от даден вид е въздигнато в квалифициращ елемент. За да е налице този квалифициращият елемент не е необходимо извършените 5 или повече нарушения в рамките на една година да са установени с влезли в сила наказателния, както неправилно е приел въззивният съд.

В наказателното постановление не е налице описание на отделните деяния, квалифициращи нарушението като системно. Посочени са пет акта за установяване на административни нарушения към които наказателното постановление препраща и е посочено, че нарушенията са извършени на 16.08.2021 година, 16.09.2021 година, 16.09.2021 година, 16.10.2021 година и 16.11.2021 година.

Съдът намира, че допуснатото в хода на административнонаказателното производство нарушение не е съществено, тъй като посочването на актовете и посочването на периода на извършване на нарушенията е дало в достатъчна степен възможност на жалбоподателя да разбере за извършването на какво нарушение е наказан.

С Наказателно постановление № 38-91/12.10.2022 година, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-6187/16.08.2022 година жалбоподателят е наказан затова, че в периода 01.08.2021 – 15.08.2021 година не е уведомил Дирекция „Финансово разузнаване“ за извършената на 28.07.2021 година сделка на стойност над 30 000 лева.

С Наказателно постановление № 38-92/12.10.2022 година, издадено въз основа на Акт

за установяване на административно нарушение № ФР-10-6188/16.08.2022 година жалбоподателят е наказан затова, че в периода 01.09.2021 – 15.09.2021 година не е уведомил Дирекция „Финансово разузнаване“ за извършената на 05.08.2021 година сделка на стойност над 30 000 лева.

С Наказателно постановление № 38-90/12.10.2022 година, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-6189/16.08.2022 година жалбоподателят е наказан затова, че в периода 01.09.2021 – 15.09.2021 година не е уведомил Дирекция „Финансово разузнаване“ за извършената на 13.08.2021 година сделка на стойност над 30 000 лева.

С Наказателно постановление № 38-89/12.10.2022 година, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-6190/16.08.2022 година жалбоподателят е наказан затова, че в периода 01.10.2021 – 15.10.2021 година не е уведомил Дирекция „Финансово разузнаване“ за извършената на 02.09.2021 година сделка на стойност над 30 000 лева.

С Наказателно постановление № 38-88/12.10.2022 година, издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-6192/16.08.2022 година жалбоподателят е наказан затова, че в периода 01.11.2021 – 15.11.2021 година не е уведомил Дирекция „Финансово разузнаване“ за извършената на 21.10.2021 година сделка на стойност над 30 000 лева.

Наказателните постановления не са влезли в сила и това не е необходимо, за да е налице квалифициращия признак по чл. 116, ал. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

Деянията, които са установени са извършени чрез бездействия. Началният момент на всяко от тях започва от датата, следваща датата на която изтича срока за уведомяване, както следва : 16.08.2021 година, 16.09.2021 година, 16.09.2021 година, 16.10.2021 година и 16.11.2021 година и продължава до установяване на съответното нарушение с акт за установяване на административно нарушение – 16.08.2022 година.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай не е налице квалифициращият елемент системно нарушение, тъй като не са налице 5 и повече административни нарушения от същия вид в рамките на една година. Деянията, чието извършване е започнало на 16.10.2021 година и 16.11.2021 година са извършени след като е започнало бездействието, наказуемо с проверяваното наказателно постановление, поради което не могат да бъдат взети предвид при определяне на квалифициращия признак.

Като е достигнал до извод за изменение на наказателното постановление, чрез преквалификация на извършеното административно нарушение, макар и по други съображения, районният съд е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

На ответника по касационната жалба не се присъждат разноски, поради липсата на направено искане за това.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2152/09.05.2023 година, постановено по НАХД № 2336/2022 година по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

2.

1.